

BOEM@

REVISTĂ DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ - ISSN: 2066-0154
martie 2015 (Anul VII) Nr. 73 (3 / 2015)

volume), publicată în anul 1935 de către C.G. Giurescu, precum și *Istoria pedagogiei românești*, publicată în anul 1941 de către Ștefan Bârsănescu și altele.

Educația artistică, cea de a cincea grupă, cuprindea obiectele: *Desen; Caligrafie; Muzică vocală; Muzică instrumentală*, cadrele didactice având la dispoziție pentru documentare suplimentară și unele lucrări și publicații cu un conținut artistic, cum au fost: **Revista lunară de literatură, critică și artă**, începând cu anul 1932, sub direcția lui Zaharia Stancu, iar în anul 1934 Lucian Grigorescu realizează o serie de peisaje din sudul Franței. Un an mai târziu, în 1935, **Constantin Brâncuși** începe să lucreze la monumentalul ansamblu de la Tg. Jiu, consacrat eroilor căzuți în primul război mondial, lucrare inaugurată peste trei ani, în 1938, cu cele trei opere: **Poarta sărutului, Masa tăcerii și Coloana fără sfârșit**. Tot în anul 1932 **Dumitru Ghiță** începe seria de picturi pe motivul **Țăranii la târg**. Construirea Arcului de Triumf de pe Șoseaua Kisseleff din București, în perioada 1935-1936, încredințată arhitectului Petre Antonescu, însoțit de un număr de șase sculptori, printre care Dumitru Paciurea, I. Jelea și alții a asigurat, de asemenea, o importantă sursă de documentare suplimentară artistică.

Dumitru Ghiță

În ultima grupă, **Educația moral-religioasă și cetățenească** erau cuprinse disciplinele de învățământ: *Religia; Instrucția civică; Dreptul și purtarea*.

Pentru predarea acestor discipline în cele mai bune condiții, cadrele didactice aveau posibilitatea să consulte conținutul unor legi și dispoziții legale, precum și a unor instituții publice, mai ales cu referire la predarea disciplinei **Instituția civică**, cum au fost: Legea pentru protecția monumentelor naturii, în anul 1930; Legea pentru organizarea bibliotecilor și muzeelor publice în fiecare municipiu și comună urbană sau rurală, în 1931; Legea privind crearea fundațiilor culturale regale din România, în anul 1933; și nu în ultimul rând, Dispoziția legală cu privire la înființarea, în anul 1936, a **Muzeului Satului** din București, unul dintre cele mai vestite muzee etnografice în aer liber din întreaga lume, cum găsim în documentele vremii.

Vasile GHICA

Despre aforismele lui Ionuț Caragea

«Ionuț Caragea, poetul născut pe Google, tinde să devină scriitor total și năvalnic. În doar opt ani, a publicat 30 de volume de: poezie, aforisme, science-fiction, eseuri critice, spiritualitate. „Sindromul nemuririi” este un volum de citate și aforisme. Textele nu sunt grupate pe teme, ci alfabetic, sub forma unui dicționar... intermitent. Experiența autorului în acest domeniu este evidentă, cu toate că nu a fost deloc ușor: „Câte cuvinte am sărutat până la glezna unei metafore!” Conceptele, majoritatea definiții, se coagulează disciplinat și operativ. În preajma cugetătorului se simte permanent poetul. Cascadele de metafore colorează și adâncesc ideea. Dragostea este „oceanul fără țarm”, „iubirea - râul de fluturi din care beau toți oamenii însetați de zbor”, „amintirile - epavele de pe fundul mărilor interioare”. Ce mai aflăm? Că „ești zeu numai în lumea pe care o crezi singur”, iar „credința șlefuieste miracole”. Importantă este doar arta, pentru că reprezintă „modul de conviețuire reciproc avantajos între partea umană a unui creator și partea sa divină”. Peste tot gânduri adânci, îmbrăcate în haine strălucitoare. Combinații lexicale inedite croșetate cu siguranță de maestru. Ici-colo câte un loc comun, ca un respiro. Umorel nu este obligatoriu, dar când există, prinde bine »

Aforisme de Ionuț Caragea din volumul Sindromul nemuririi (volum în pregătire)

- Amintirile - pumnul de pastile pentru cei care suferă de metastaza timpului.
- Oamenii caută în cărți alinarea durerii care le-a stins glasul și le-a prefăcut inima în cenușă.
- Fructele din pomul cunoașterii mai au și viermi. De aceea este mai bine să fii prudent decât să fii lacom.
- Dumnezeu este arhitectul bolții mele palatine, dar mi-a lăsat cuvintele să decorez teatrul acestei vieți.
- Adevăratul pictor al cuvintelor este acela care își face autoportretul cu ochii închiși pe pânza imaculată a sufletului.
- De multe ori, iubirea este iluzia unei flori căreia i-am smuls toate petalele, cu propriile noastre gânduri negative, când ea, de fapt, nici măcar nu îmbobocise.
- Când eram mic voiam să mă fac Dumnezeu, dar nu bănuiam cât de greu este să rămâi Om atunci când ești singur.
- Dumnezeu nu-și trage niciodată sufletul, îl oferă neconținut.

(continuare în pag. 36)

monument istoric lăsat în uitare mai bine de 25 de ani. Au participat voluntari de la cele două universități din oraș, de la licee și școli, de la asociațiile neguvernamentale cu care Direcția are încheiate parteneriate. Și pentru că tot făcusem curat ne-am gândit că e bine să profităm de acest lucru și să organizăm un eveniment antic, așa cum au loc la Constanța, Zalău, Alba-Iulia, cu scopul de a arăta proprietarilor, administratorilor cum se poate valorifica turistic acest important monument istoric. Am organizat în luna iunie 2014 evenimentul „Antiquitas Rediviva” la care am invitat două asociații de reconstituire istorică, astfel încât publicul a putut admira bătălii între daci și romani chiar la Tirighina, iar seara, pe Faleza Dunării, au putut degusta din mâncărurile romane și dacice, preparte după rețete tradiționale de către cele două asociații. Cert este un lucru: nu cred că Tirighina, castrul roman, a cunoscut un număr așa de mare de public odată. Domnul prefect ne-a susținut și a organizat câteva întâlniri cu factorii responsabili cu conservarea și valorificarea sitului arheologic. Sperăm să se fructifice aceste întâlniri și să nu rămână la stadiul de declarații. Anul acesta urmează să realizăm a doua ediție a evenimentului „Antiquitas Rediviva”. Mai amplu, pentru a putea sensibiliza autoritățile asupra acestui important sit arheologic.

Despre Casa Mantu vă pot spune că se află în proprietate privată a unei persoane fizice. Anul acesta a fost introdusă în planul de control și...vom aplica legislația.

Gh.N.: Aveți o emisiune la un post de televiziune gălățean. Este deopotrivă o emisiune de educație și de informare. Ce dimensiuni are, când a început și cât va dura? Vă rog să amintiți cititorilor câteva teme abordate dar, mai ales, ce subiecte veți prezenta în emisiunile viitoare?

M.M.: Este o emisiune pe care am început-o în anul 2012. Se intitulează „A fost odată în Galați” și durează între 20 și 30 de minute. Mi-ar fi plăcut să fie o emisiune în care să am mobilitate mai multă, să pot prezenta mai mult publicului telespectator, nu să stau fix. Mijloacele tehnice însă nu permit decât o poziție statică, cu puțină mișcare. Însăși titlul emisiunii cred că spune tot: „A fost odată în Galați”. Prezint telespectatorilor orașul și evenimentele sale, personalități, poveștile lor, monumente istorice cu poveștile lor. Unele emisiuni sunt individuale, altele sunt legate într-un serial neintitulat, unde doar telespectatorul fidel poate realiza conexiunea evenimentelor. De pildă, au existat seriale de câte cinci-șase episoade în care am povestit despre administrația orașului Galați de la începuturile sale și până în 1945 sau despre Berilă, temutul uci-gaș de brutari, care a poposit și în Galați și unde a fost și prins și încarcerat, am povestit despre Corpul III de Armată, cu un atentat cu bombă, ori cu o ucidere între ofițeri în plină strada Domnească. Un serial cu câteva episoade care a stârnit controverse printre telespectatori, a fost cel cu istoria prostituției gălățene.

Pentru fiecare emisiune fac o documentare prealabilă la Arhive, la Bibliotecă, astfel că tot ceea ce prezint sunt evenimente reale care s-au petrecut în anumite perioade în orașul Galați. Emisiunea este aproape o emisiune „sine die” și mereu îmi spun să avem sănătate să putem să o continuăm deoarece subiecte despre viața orașului de altădată sunt foarte multe.

Gh.N.: Vă mulțumesc!

- Când Dumnezeu a făcut lumea, cu un ochi plângea, iar cu celălalt râdea. Plângea știind cât vom suferi, râdea știind că îi vom ține totuși de urât.

- Fericirea nu este nici albă, nici neagră. Este multicoloră, asemenea curcubeului, și durează la fel de puțin.

- Geniul – scânteia desprinsă din lumina rațiunii cosmice.

- Iisus a luat cu el toată greutatea păcatelor lumii și a urcat pe dealul Golgotei, astfel încât noi să putem urca mai ușor pe versantul abrupt al inimii.

- După zeci de secole și sute de războaie, oamenii încearcă să perfecționeze o armă mai rece, mai dureroasă și mai silențioasă decât cea care l-a răpus pe Hristos: indiferența.

- Unii oameni nu văd inimile celorlalți decât ca pe niște teritorii bune de colonizat. Le cuceresc, le consumă resursele, le umplu cu deșeuri și pleacă. Apoi mai au și pretenția să fie ascultați de la distanță.

- Cine se trezește conștient în zorii suferinței, ajunge înțelept în amurgul gândurilor.

- Cât de comode ne sunt vorbele unui înțelept, dar cât de incomod e scaunul pe care el a stat.

- Când ești dat afară din inima cuiva, doar cerul este suficient de încăpător pentru rătăcirea ta. Dar pentru că-ți lipsesc aripile, lacrima este singurul cer care încearcă forma inimii.

- Moartea – pisica neagră ce împinge ghemul de lână albastră prin univers.

- Zilele negre, nopțile albe – clapele de pian pe care moartea cântă recviemul umanității.

- Omul este o scânteie prinsă între două umbre: umbra celui ce este și umbra celui care-a fost cândva.

- În viață trebuie să fii lucid și prevăzător. Prietenia unora este mare cât un cal troian. Abia așteaptă să le primești darul ca mai apoi să-ți intre sub piele și să devii victima lor.

- Timpului nu-i tremură niciodată mâinile. Își plimbă încet bisturiul pe fețele noastre ca un criminal în serie îndrăgostit de arta sa.

- Viața noastră este doar un oftat care răscolește praful uitării.

